

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/433/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614213875
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614213875.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci žalobcu: Y. Y. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. X, XXX XX B., štátny občan Slovenskej republiky proti žalovanej: Ing. Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXX, XXX XX X., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpená: JUDr. Marián Baláž, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Martina Rázusa 29, 984 01 Lučenec, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/129/2014-142 zo dňa 31. 03. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvého stupňa rozhodol tak, že žalobu žalobcu proti žalovanej o určenie, že nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza v katastrálnom území B., obec B., zapísaná na liste vlastníctva č. XXX Okresného úradu K., katastrálny odbor, ako parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu č. 824/2 o výmere 3296 m² orná pôda patria do výlučného vlastníctva v celosti v podiele 1/1 žalobcovi Y. Y. L., rodenému L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. X zamietol.

2. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania vzniknuté v súvislosti s právnym zastúpením vo výške 100 % na účet advokáta JUDr. Mariána Baláža, Advokátska kancelária so sídlom Martina Rázusa 29, Lučenec, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: Žalobca podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v katastrálnom území B., obec B., zapísaná na liste vlastníctva č. XXX Okresného úradu K., katastrálny odbor, ako parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu č. XXX/X o výmere 3296 m² orná pôda tak, že patria do jeho výlučného vlastníctva v celosti v podiele 1/1. Uviedol, že základným historickým medzníkom, od ktorého odvodzuje svoj oprávnený právny nárok na určenie vlastníckeho práva k vyššie uvedenej nehnuteľnosti je rok 1947. V tomto roku nehnuteľnosti dostal do užívania jeho právny predchodca. Pozemok mal výmeru približne 80 árov. Napriek tomu, že vyvinul značné úsilie, aby v archívoch vypátral relevantný dôkaz - pozemkový výmer, prídellový list a podobne, ktorý by potvrdzoval pridelenie pozemkov jeho starému otcovi J. L., nar. XX.XX.XXXX, v žiadnom archíve sa listinný dôkaz o pridelení pozemkov pre jeho právnych predchodcov nenašiel. V roku 1949 bolo v B. založené prvé JRD „nového typu“ v okrese Lučenec a všetky pozemky, ktoré mali v užívaní nielen jeho starí rodičia, ale aj ostatní obyvatelia

obce B., boli začlenené do tohto novovzniknutého družstva a skonfiškované bez náhrady nastupujúcim „ľudovodemokratickým režimom“. V evidencii pozemkovej knihy bol ponechaný pôvodný stav spred roku 1945, resp. stav z prvej pozemkovej reformy v roku 1930. Nepochybným faktom je skutočnosť, že v roku 1958 bolo jeho starému otcovi J. L. staršiemu vydané vtedajším ONV odborom výstavby stavebné povolenie na výstavbu rodinného domu a v roku 1960 bol rodinný dom dokončený. Starý otec J. L., nar. XX.XX.XXXX zomrel dňa XX.XX.XXXX a jeho otec J. L. mladší zomrel dňa XX.XX.XXXX. Z podielu na rodinnom dome vyplatil staršieho brata S. J. L. a rodinný dom vlastní v podiele 1/1 s tým, že matka má v rodinnom dome doživotné užívacie právo a on sa stará o rodinný dom a okolie. Začiatkom deväťdesiatych rokov dvadsiateho storočia nevyužil jeho otec príležitosť, aby si vysporiadal pozemky vydržaním. V júni v roku 2007 počas dedičského konania u notára vyplatil brata z podielu na rodinnom dome a zistil, že pozemky pod samotnou stavbou rodinného domu nie sú zapísané ako vlastníctvo jeho otca, ale ani starého otca. Táto skutočnosť ho podnietila k začatiu postupného zhromažďovania a triedenia už existujúcich dokumentov a podkladov, k následnému vysporiadaniu pozemkov, čo však nebolo hneď možné z toho dôvodu, že si musel značnú časť finančných prostriedkov na vyplatenie bratovho spoluvlastníckeho podielu požičať za pomerne vysoký úrok a preto finančnou hotovosťou nedisponoval. Po splatení pôžičky v roku 2013 začal reálne uvažovať o ďalšom postupe v usporiadaní si vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré rodina užíva ako svoje vlastné od roku 1947. Žalovaná je na liste vlastníctva č. XXX parcela č. XXX/X o výmere 3296 m² zapísaná ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľnosti v podiele 1/3. Pretože jeho snaha mimosúdne vysporiadať vlastnícke právo k nehnuteľnosti bola neúspešná pre správanie žalovanej, nútený je, pretože má právny záujem na usporiadaní si vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podať žalobu. Nehnuteľnosti, zapísané na liste vlastníctva č. XXX Okresného úradu K., katastrálny odbor, ako parcela č. XXX/X o výmere 3296 m² je v jeho výlučnom vlastníctve, pretože ju nadobudol vydržaním.

4. Žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodov, že nehnuteľnosť, ktorá je zapísaná na liste vlastníctva č. XXX ako parcela č. XXX/X o výmere 3296 m² orná pôda je v jej podielovom spoluvlastníctve v podiele 1/3. Spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti jej právni predchodcovia žalobcovi, ale ani jeho právnym predchodcom nepredali. Spoluvlastnícky podiel nadobudla dedením. Bola by ochotná dohodnúť sa so žalobcom tak, že zrušia podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti a žalobca jej vyplatí primeranú náhradu vo výške, na ktorej by sa so žalobcom dohodli.

5. Dokazovanie súd prvej inštancie vykonal výsluchom účastníkov konania, svedkov, prečítaním listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie B., geometrického plánu č. 762-0207-1, rozhodnutia o povolení stavby rodinného domu, geometrického plánu na určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam parcela č. 338/1-6, prehlásením L. J., J. L., potvrdenia Obce B., listiny u určení súpisného čísla, čestného vyhlásenia k užívaniu pozemkov, vyhlásenia J. N., R. L., J. R., O. L., R. H., J. Y., dodatku k vyhláseniu zo dňa 20.02.2014 J. Y., vyhlásenie F. R., J. R., J. T., D. Q., S.. J. P., N. P., S.. S. K., notárskej zápisnice zo dňa 05.03.2014, ktorá bola spísaná u JUDr. Jána Šimova N 117/2014, kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi predávajúcim S. B. D. a Y. Y. L., pripojeným spisom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4C/129/2014, sp. zn. 12C/111/2014, na základe čoho bol zistený skutkový stav.

6. Súd prvej inštancie posudzoval uplatnený nárok v súlade s § 80 písmeno c), podľa § 175a až 175z Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej len OSP) a na základe zisteného skutkového stavu návrh zamietol. Zo žaloby, z výpovede žalobcu a výpovede svedkyne pani N. L. vyplynulo, že žalobca podal žalobu z toho dôvodu, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastri územia obce B. začali užívať ako svoje vlastné v roku 1947 J. L., nar. XX.XX.XXXX a jeho manželka X. L. rodená C., nar. XX.XX.XXXX. Právni predchodcovia žalobcu užívali výmeru približne 80 árov, avšak predmetom tohto sporu je len časť pôvodnej pozemnoknižnej parcely zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XX pre kat. úz. B.. Pokiaľ je pravdou, že J. L., nar. XX.XX.XXXX spolu s manželkou X. L., rodenou C., nar. XX.XX.XXXX nadobudli za života pozemky v katastri územia obce B. vydržaním, mohol by žalobca podať žalobu o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po J. L., nar. XX.XX.XXXX, prípadne do dedičstva X. L., rodenej C., nar. XX.XX.XXXX. Ak nebol zachovaný postup upravený ustanoveniami § 175a až 175zd Občianskeho súdneho poriadku nemožno ho obchádzať žalobou, ktorou sa právny nástupca poručiteľa domáha určenia, že je vlastníkom veci patriacej do dedičstva.

7. Spor o tom či je súčasťou dedičstva po poručiteľovi určitá vec sa v občianskom súdnom konaní rieši typovou žalobou o určenie, že poručiteľ bol ku dňu svojho úmrtia vlastníkom veci. Takýto postup odporučil žalobcovi notár JUDr. Ján Šimov, ktorú skutočnosť potvrdila vypočutá svedkyňa. Dedič sa

nemôže s úspechom domáhať žalobou podľa § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku určenia, že je vlastníkom veci pokiaľ táto vec nebola predmetom konania o dedičstve a ohľadne nej mu nebolo potvrdené nadobudnutie vlastníctva.

8. Rozsudok o určení vlastníckeho práva konkrétnej osoby má povahu deklaratórneho rozhodnutia. Vlastnícke právo, ktorého existencia bola takýmto rozhodnutím deklarovaná, tu preto musí existovať už v dobe pred vydaním rozsudku. Preto nemožno deň právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo určené, že konkrétna osoba je vlastníkom veci, považovať za okamih, kedy účastník konania k nej nadobudol vlastnícke právo.

9. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že jeho právni predchodcovia v roku 1947 začali dobromyseľne a nerušene užívať nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, mohol len J. L. starší a jeho manželka X. L., ak by bolo preukázané, že uplynula vydržacia doba predpokladaná zákonom nadobudnúť vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti. Vlastnícke právo nemohol nadobudnúť žalobca sám.

10. Súd prvej inštancie zamietol určovaniu žalobu z dvoch dôvodov. Žalobca nemá právny záujem na určení, že je vlastníkom celej nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v katastrálnom území B., obec B., zapísaná na liste vlastníctva č. XXX Okresného úradu K., katastrálny odbor, ako parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu č. 824/2 o výmere 3296 m² orná pôda keď je zapísaný ako podielový spoluvlastník tejto nehnuteľnosti v podiele 2/3, teda ohľadom tohto podielu nemá právny záujem na určení vlastníckeho práva. Druhým dôvodom pre ktorý súd zamietol určovaciu žalobu je tá skutočnosť, že pokiaľ tvrdí, že jeho právni predchodcovia J. L. starší spolu s manželkou X. L. nadobudli nehnuteľnosti titulom vydržania, nebol zachovaný postup podľa § 175a až 175z Občianskeho súdneho poriadku, takže nemôže nadobudnúť vlastnícke právo podielu, ktorý je zapísaný ako podiel 1/3 ako vlastníctvo žalovanej.

11. Pretože súd zamietol určovaciu žalobu z vyššie uvedených dôvodov, nezaoberal sa tým, či právni predchodcovia žalobcu J. L., nar. XX.XX.XXXX, X. L., nar. XX/XXXXXX.XXXX, obidvaja nebohí, nadobudli vlastnícke právo k pozemkom vydržaním.

12. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 151 ods. 7 OSP, priznal žalovanej náhradu trov konania, vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením, vo výške 100 %“.

13. V súlade s § 204 zák. č. 99/1963 Zb. účinného do 31. 06. 2016 (ďalej len OSP) podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť. S výrokom rozsudku nesúhlasí, nakoľko vôbec nerieši otázku určenia vlastníckeho práva, kvôli ktorému návrh podal. Od začiatku jeho snaženia o vysporiadanie predmetných pozemkov sa snažil o mimosúdnu dohodu s každým spoluvlastníkom.

14. Odôvodnenie obsahuje chyby a nedostatky na strana 3 ods. 3 druhá veta odôvodnenia sa uvádza, že „pozemok parc. č. 338/2 nie je evidovaná na liste vlastníctva“, táto parcela však nemôže byť evidovaná a ani žiadny vlastnícky vzťah k parcele CKN č. XXX/X až XXX/X, pretože geometrický plán č. XXX/X, ktorý bol vyhotovený v roku 2003 mal slúžiť ako podklad pre vysporiadanie pozemkov roku 2003 prostredníctvom ROEP, čo sa však neudialo z neznámych príčin. Na str. 4 ods. 2 odôvodnenia sa nesprávne uvádza prevádzaný spoluvlastnícky podiel na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej s S.. D. zo dňa 27. 03. 2014 v 1/6 parcely E KN č. XXX/X.

15. V odvolaní žalobca namietal, že nie je zrejmé, či a do akej miery zohľadnil súd pri rozhodovaní v danej veci Vyhlásenie všetkých 16 bývalých spoluvlastníkov, ktorí svojimi úradne overenými podpismi na vyhláseniach, ktoré sa stali hlavným podkladovým materiálom pre vyhotovenie notárskej zápisnice u notára JUDr. Jána Šimova, zhodne vyhlasujú „V kú B., príslušné parcelné číslo vlastním nehnuteľnosť v podiele pod B, orná pôda vo výmere ...m². Uvedené nehnuteľnosti dlhodobo neužívam, dávnou výmenou boli dané inému vlastníkovi a súhlasím, aby formou notárskej zápisnice, podľa ust. § 63 Notárskeho poriadku obsahujúcej osvedčenie o vydržaní nehnuteľností, vyššie uvedené nehnuteľnosti boli potvrdené do vlastníctva Y. Y. L., ktorý uvedené nehnuteľnosti viac ako desať rokov, najmenej od roku 1973 užíva. Súčasný užívateľ si započítava dobu držby od svojho právneho predchodcu - starého otca, J. L., nar. XX. XX. XXXX od roku 1947". Odvolateľ uvádza, že tieto dôkazy dokazujú skutočnosti z minulosti t. j., že došlo k výmene - notár JUDr. Ján Šimov, tým má na mysli práve komasáciu z roku

1947. V notárskej zápisnici ešte podrobnejšie rozpísal osobnú účasť posledného žijúceho pamätníka a účastníka tejto pozemkovej reformy a to J. N., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX.

16. Odvolateľ poukázal na to, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvádzajú veci, ktoré nesúvisia s predmetom konania a to v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. 4C/129/2014 proti R. L., nakoľko ani v jednom z konaní nie je a nebola odporkyňa S.. Q. Z. účastníčkou konania.

17. Nesprávne je tiež konštatovanie súdu na strane 5 odôvodnenia, kde je uvedené, že jeho starí rodičia J. L. st., nar. XX. XX. XXXX a X. L., nar. XX. XX. XXXX nadobudli uvedené pozemky vydržaním. V konaní táto skutočnosť nebola tvrdená, starým rodičiami dostali pozemky pridelené v roku 1947 komasáciou, t.zn. pozemkovou reformou, pričom celý život až do svojej smrti boli presvedčení o tom, že sú vlastníkami týchto pozemkov, tak ako bol o tom presvedčený aj jeho otec J. L., nar. XX. XX. XXXX až do svojej smrti XX. XX. XXXX. Jeho starí rodičia uvedené pozemky nezískali vydržaním, také niečo ani nebolo možné, nakoľko sa jednalo o veľkú výmeru pozemkov, cca 80 árov, pričom vtedajšia platná legislatíva umožňovala získať pozemok aj titulom vydržania, ale maximálne vo výmere 8 árov na fyzickú osobu do súkromného vlastníctva, pričom orná pôda bola v tom čase kategorizovaná ako „výrobný prostriedok“, ktorý bol výlučným vlastníctvom štátu.

18. Notár JUDr. Ján Šimov mu neodporučil riešiť vec typovou žalobou o určenie, že poručiteľ bol ku dňu svojho úmrtia vlastníkom veci. Na dedičskom konaní v roku 2007 po jeho otcovi J. L. ml., notár JUDr. Ján Šimov skonštatoval, že pozemky nie sú evidované na jeho otca a ani na žiadneho iného právneho predchodcu. Keby boli napísané na jeho starých rodičov, tak by ich bol po nich automaticky zdedil jeho otec a po ňom odvolateľ, maximálne spoločne s jeho bratom a mamou.

19. Odvolateľ namietal aj záver súdu, že nemá naliehavý právny záujem na určení vlastníctva, keď je zapísaný ako podielový spoluvlastník tejto nehnuteľnosti v podiele 2/3, teda ohľadom tohto podielu. Zdôraznil, že je vlastníkom takmer 90% celkovej vysporadúvanej výmery celého pozemku, má teda naliehavý právny záujem. Zároveň uviedol, že vplyv na neexistenciu právneho záujmu na určení vlastníctva podľa neho nemá mimosúdna dohoda ohľadne vlastníctva k predmetnej parceli a to v podiele 1/3, ktorý nadobudol vydržaním notárskou zápisnicou a v druhom prípade podiel 1/3 nadobudnutý kúpnu zmluvou s S.. B. D.. Poukázal na to, že je majoritným vlastníkom konkrétnej parcely v podiele 2/3. Právni predchodcovia žalovanej S.. Z. za celé desaťročia dozadu a žalovaná osobne od roku 1995, kedy uvedený spoluvlastnícky podiel nadobudla titulom dedenia po svojom otcovi S.. T. L., neudržiavali predmetný pozemok. Žalovaná neprejavila dlhodobu žiadny záujem z jej strany o jej spoluvlastnícky podiel, jediným cieľom bolo získanie čo najväčšej finančnej čiastky od žalobcu.

20. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu a navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

21. V ďalších vyjadreniach žalobca aj žalovaná len zotrvali na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

22. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

23. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, ak je vo výroku vecne správne.

24. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

25. Odvolanie žalobcu nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia. Pokiaľ žalobca poukázal na nesprávnosti v odôvodnení rozhodnutia, tieto nemali vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

26. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody udáva, že súd prvej inštancie v súlade s § 153 ods. 1 OSP rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správnu normu hmotného práva, ktorú správne interpretoval.

27. Predmetom konania je určenie vlastníctva k nehnuteľnosti. V návrhu žalobca uviedol, že predmetné nehnuteľnosti užíva tak ako boli užívané jeho právnymi predchodcami, ktorí na nich hospodárili ako na vlastných, v dobrej viere, že sú ich oprávnenými vlastníkmi. Žalobca sa domáhal nadobudnutia vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním. Svoj nárok odvodil zo skutočnosti, že v roku 1947 bol jeho starým rodičom pridelený do užívania celý kompaktný pozemok vo výmere približne 80 árov a to prostredníctvom pozemkovej reformy - komasácie. Uvedené nehnuteľnosti užíva jeho rodina od roku 1947, kedy ich dali do užívania jeho starému otcovi J. L., nar. XX. XX. XXXX spolu s manželkou - jeho starou matkou X. L., rod. C., nar. XX. XX. XXXX. Napriek jeho úsiliu sa mu nepodarilo nájsť žiadny dokument (pozemkový výmer prídelový list a pod.), ktorý by potvrdzoval pridelenie uvedených pozemkov jeho starému otcovi, nakoľko už v roku 1949 bolo založené RD a všetky pozemky, ktoré mali v užívaní nie len jeho starí rodičia, ale aj ostatní obyvatelia obce B., boli začlenené do tohto novovzniknutého družstva a skonfiškované bez náhrady. Uviedol, že dokumenty, ako uvádzal, možno ani neboli vydané a tak bol ponechaný v evidencii vtedajšej pozemkovej knihe pôvodný stav z pred roku 1945, resp. stav z 1. pozemkovej reformy z roku 1930. Nepochybné však je, že v roku 1958 bolo jeho starému otcovi J. L. st. vydané vtedajším ONV v K. stavebné povolenie na výstavbu rodinného domu na predmetnej parcele a tento rodinný dom bol dokončený. Starý otec zomrel XX. XX. XXXX a jeho otec J. L. mladší umrel XX. XX. XXXX. Žalobca z podielu na rodinnom dome vyplatil jeho staršieho brata, rodinný dom vlastní v 1/1. Žalobca v žalobe uviedol, že začiatkom 90-tych rokov 20. storočia nevyužil jeho otec jedinečnú a neopakovateľnú príležitosť ako vysporiadať uvedené pozemky a to notárskou zápisnicou titulom vydržania, ktorou by mu notár bol uvedené pozemky dal do oprávnenej držby na dobu 10 rokov.

28. Odvolací súd udáva, že k zákonným predpokladom vydržania patria:

- a) nadobúdateľ je oprávneným držiteľom vecí po celú vydržaciú dobu,
- b) nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby,
- c) uplynutie vydržacej doby.

29. Za oprávneného držiteľa zákon považuje takého, ktorý vzhľadom na všetky okolnosti je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí, pričom sa nevychádza len zo subjektívnych predstáv držiteľa, dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj na objektívne okolnosti, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj k právnemu dôvodu (titulu), ktorý by mohol mať za následok vznik práva. V tomto prípade žalobca síce tvrdí, že nehnuteľnosť užíva a užívali ju aj jeho právny predchodcovia (tvrdí, že otec nevyužil možnosť vysporiadať pozemky Notárskou zápisnicou titulom vydržania), neuvádza však okolnosti, z ktorých by vyplývalo, že bol on v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí, tj. právny dôvod (titul), ktorý by mohol mať za následok vznik jeho vlastníckeho práva vydržaním.

30. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním u právneho predchodcu účastníka, ktorý sa v súdnom konaní domáha určenia svojho vlastníckeho práva, nezakladá bez ďalšieho záver o vlastníckom práve takého účastníka. Ak by sporný pozemok právní predchodcovia držiteľa vydržali, zostal by v ich vlastníctve. Právny nástupca by mohol vydržať vecné právo len vtedy, ak by existovala jeho dobrá viera (objektívna) o tom, že nadobudol predmetnú nehnuteľnosť a jeho oprávnená držba by trvala nepretržite počas celej zákonom stanovenej doby. Oprávnený držiteľ si môže započítať do doby potrebnej na vydržanie veci či práva, dobu oprávnenej držby svojho právneho predchodcu avšak len, ak ten sám vec či právo nevydržal. Teda ak vec vydržal už právny predchodca účastníka uplatňujúceho si svoje vlastníctvo k veci z titulu vydržania, môže tento účastník nadobudnúť vlastníctvo k veci vydržaním len jej oprávnenou držbou po celú vydržaciú dobu; zápočet doby právneho predchodcu je v takomto prípade logicky vylúčený (22Cdo 4282/2009 NS ČR).

31. Súd prvej inštancie už v predvolaní na pojednávanie dňa 10. 12. 2014 a aj na pojednávaní dňa 18. 02. 2012 poučil účastníkov v súlade s § 120 ods. 4 OSP o tom, že všetky dôkazy musia predložiť, alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr, súd neprihliada. Účastníci konania nemali žiadne návrhy na doplnenie

dokazovania, a preto súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 153 ods. 1 OSP na základe skutkového stavu zisteného z vykonaného dokazovania.

32. Správne súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu návrh zamietol, keď na základe tvrdení žalobcu, zisteného skutkového stavu nebol preukázaný vznik vlastníckeho práva žalobcu vydržaním. Odvolací súd zdôrazňuje vzhľadom na odvolacie dôvody uvedené žalobcom v odvolaní, že ani predložené „Vyhlásenia“ z notárskych zápisníc, ktoré uvádzajú určité skutočnosti, nepreukazujú, že by bol žalobca vydržal predmetnú nehnuteľnosť.

33. Správny je tiež názor prvej inštancie vyvodený súdom prvej inštancie zo skutkových tvrdení žalobcu, že žalobca ako dedič sa nemôže s úspechom domáhať žalobou určenia, že je vlastníkom veci, pokiaľ vec nadobudli do vlastníctva jeho právni predchodcovia a nebola predmetom konania o dedičstve a ohľadne nej mu nebolo potvrdené nadobudnutie vlastníctva. Sám žalobca tvrdí, napr. že jeho právny predchodca - otec začiatkom 90-tych rokov 20. storočia nevyužil jedinečnú a neopakovateľnú príležitosť ako vysporiadať predmetné pozemky a to notárskou zápisnicou titulom vydržania. Tiež je správny záver okresného súdu, že žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem na určení vlastníctva k nehnuteľnosti k podielom, ku ktorým je zapísaný ako vlastník v katastri nehnuteľností (čo ani žalovaná nespochybňuje).

34. Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok, v ktorom súd rozhodol o trovách konania. Odvolací súd je v súlade s § 379 a 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Odvolateľ nenamietal výšku, ktorou súd určil jeho povinnosť žalovanej nahradiť trovy konania vo výške 100 %, preto sa toto nestalo predmetom odvolacieho konania.

35. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 CSP za použitia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, preto vzhľadom na jej úspech v odvolacom konaní jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.